

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/57/2015
Identifikačné číslo spisu: 6812010442
Dátum vydania rozhodnutia: 20.01.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6812010442.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí dňa 20. januára 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného Ing. K. F., MPH., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 7T 59/2012, o dovolaní obvineného Ing. K. F., MPH., ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Martina Dianiška, advokáta v Banskej Bystrici, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. februára 2015, sp. zn. 3To 4/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. K. F., MPH., sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Revúca (v poradí tretím) z 22. októbra 2014, sp. zn. 7T 59/2012, bol obvinený Ing. K. F., MPH., uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

po tom, ako dňa 25. mája 2005 v Revúcej v postavení riaditeľa Revúckej medicínsko - humanitnej, n. o., Revúca, IČO: XX XXX XXX (nemocnice v Revúcej) uzavrel so spoločnosťou Revomed, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom, IČO: XX XXX XXX v zastúpení konateľom PharmDr. E. J. nájomnú zmluvu č. NZ 01-05-2005, kde v článku VI. tejto zmluvy sa nájomca - spoločnosť Revomed, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom zaviazala prostredníctvom Revúckej rozvojovej, a.s., Revúca, IČO: XX XXX XXX poskytnúť prenajímateľovi - nemocnici na základe osobitnej zmluvy sponzorský dar vo výške 99 581,76 Eur (3 000 000 Sk), v nadväznosti na to ešte toho istého dňa uzavrel ako štatutárny zástupca spoločnosti Revúcka rozvojová, a.s., Revúca so spoločnosťou Revomed, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom, zmluvu o poskytnutí finančného daru, na základe ktorej spoločnosť Revomed, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom, darovala spoločnosti Revúcka rozvojová, a.s., Revúca, sponzorský finančný dar vo výške 99 581,76 Eur (3 000 000 Sk), ktorý v zmysle článku II. tejto zmluvy bola povinná Revúcka rozvojová, a.s., Revúca, použiť na obstaranie diagnostických prístrojov pre Revúcku medicínsko - humanitnú, n. o., Revúca (nemocnicu v Revúcej), pričom na základe týchto dvoch zmlúv ako štatutárny zástupca spoločnosti Revúcka rozvojová, a.s., Revúca, v období od 25. mája 2005 do 31. decembra 2005 zakúpil

tri diagnostické prístroje, a to

- v mesiaci jún 2005 od spoločnosti Ekona, s.r.o., Žilina, ergometrický komplet s príslušenstvom v hodnote 16 172,94 Eur (487 226 Sk), kde kúpna cena bola uhradená do 31. decembra 2005, pričom dňa 2. augusta 2005 spoločnosť Revúcka rozvojová, a.s., Revúca, takto zakúpený diagnostický prístroj prenajala na základe nájomnej zmluvy č. 1/2005 Revúckej medicínsko - humanitnej, n. o., Revúca (nemocnici v Revúcej) za mesačné nájomné vo výške 253,03 Eur (7 623 Sk), pričom Revúcka medicínsko - humanitná, n. o., Revúca (nemocnica v Revúcej) za obdobie prenájmu od mesiaca august 2005 do mesiaca december 2009 uhradila Revúckej rozvojovej, a.s., Revúca, sumu v celkovej výške 11 639,75 Eur,

- v mesiaci júl 2005 od spoločnosti Intes Poprad, s.r.o., Poprad biochemický analyzátor Cobas Integra 400 Plus, výrobné číslo 396929 s príslušenstvom v hodnote 81 418,98 Eur (2 452 828,30 Sk), z ktorej v roku 2005 bola uhradená časť kúpnej ceny vo výške 16 961,63 Eur (510 986 Sk), pričom dňa 2. augusta 2005 spoločnosť Revúcka rozvojová, a.s., Revúca, takto zakúpený diagnostický prístroj prenajala na základe nájomnej zmluvy č. 3/2005 Revúckej medicínsko - humanitnej n. o. Revúca (nemocnici v Revúcej) za mesačné nájomné vo výške 1 273,38 Eur (38 362 Sk), pričom Revúcka medicínsko - humanitná, n. o., Revúca (nemocnica v Revúcej) za obdobie prenájmu od mesiaca august 2005 do mesiaca november 2010 uhradila Revúckej rozvojovej, a.s., Revúca, sumu v celkovej výške 58 575,84 Eur,

- v mesiaci november 2005 od spoločnosti Eurolab Lambda, a.s., Bratislava, prístroj Glucose Analyzer Super GL, výrobné číslo 423 s príslušenstvom v hodnote 8 733,62 Eur (263 109 Sk), kde kúpna cena bola uhradená do 31. decembra 2005, pričom dňa 2. januára 2006 spoločnosť Revúcka rozvojová, a.s., Revúca, takto zakúpený diagnostický prístroj prenajala na základe nájomnej zmluvy č. 5/2006 Revúckej medicínsko - humanitnej, n. o., Revúca (nemocnici v Revúcej) za mesačné nájomné vo výške 240,45 Eur (7 244 Sk), pričom Revúcka medicínsko - humanitná, n. o., Revúca (nemocnica v Revúcej) za obdobie prenájmu od mesiaca január 2006 do mesiaca december 2009 uhradila Revúckej rozvojovej, a.s., Revúca sumu v celkovej výške 9 858,66 Eur,

čím neposkytnutím sponzorského daru - diagnostických prístrojov, ktoré boli určené Revúckej medicínsko - humanitnej, n. o., Revúca (nemocnici v Revúcej) uviedol Revúcku medicínsko - humanitnú, n. o., Revúca (nemocnicu v Revúcej) do omylu a spôsobil jej tým priamu majetkovú škodu vo výške 80 074,25 Eur.

Za to súd uložil obvinenému Ing. K. F., MPH., podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. e/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Zároveň obvinenému Ing. K. F., MPH., podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Zároveň súd podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Trestného zákona, v rámci probačného dohľadu, uložil obvinenému Ing. K. F., MPH., povinnosť nahradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd Revúcku medicínsko - humanitnú, n. o., Revúca, ako poškodenú stranu, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený Ing. K. F., MPH., ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní okresného súdu po vyhlásení rozsudku a jeho odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste; podané odvolanie dodatočne odôvodnil písomným podaním z 9. januára 2014 prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Martina Dianiška.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 25. februára 2015, sp. zn. 3To 4/2015, na verejnom

zasadnutí podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného Ing. K. F., MPH., zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. februára 2015, sp. zn. 3To 4/2015, podal prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. Martina Dianiška, advokáta v Banskej Bystrici, dovolanie obvinený Ing. K. F., MPH. Dovolanie podal z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací postupom podľa § 386 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného a zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a postupom podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku z dôležitého dôvodu prikázal vec na prerokovanie a rozhodnutie inému súdu toho istého druhu a stupňa mimo územný obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici.

V súvislosti s právnym posúdením konania obvineného naplňajúceho znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. poukázal na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný a ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší a zároveň poukázal na ustanovenie § 440 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., podľa ktorého tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2006.

Vzhľadom na uvedené obvinený dospel k záveru, že v čase, kedy sa mal podľa súdu dopustiť trestnej činnosti v roku 2005, bol účinný Trestný zákon č. 140/1961 Zb., ktorý obsahoval skutkovú podstatu trestného činu podvodu v ustanovení § 250 a príťažujúce okolnosti v ustanovení § 34, pričom tento zákon vymedzuje rozpätie trestnej sadzby za trestný čin podvodu, pri spôsobení značnej škody, na dva roky až osem rokov. Trestný zákon použitý odvolacím a prvostupňovým súdom vymedzuje rozpätie trestnej sadzby za trestný čin podvodu, pri spôsobení značnej škody, na tri roky až desať rokov, teda prísnejšie ako Trestný zákon účinný v roku 2005. Z uvedeného podľa obvineného vyplýva, že súd rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a v rozpore s princípmi časovej pôsobnosti trestných zákonov použil ustanovenia prísnejšieho Trestného zákona. Obvinený je ďalej toho názoru, že ak v čase spáchania trestnej činnosti v roku 2005 bol účinný iný Trestný zákon a princípy časovej pôsobnosti Trestných zákonov neumožňujú použitie zák. č. 300/2005 Z.z., potom súd nesprávne použil aj ustanovenie § 51 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. o určení probačného dohľadu, o určení skúšobnej doby v trvaní 3 roky a o uložení povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku bol podľa obvineného naplnený aj tým, že v prípade skutkovej podstaty trestného činu podvodu nie je možné uviesť do omylu právnickú osobu, ale len fyzickú osobu. Právnická osoba je len umelá právna konštrukcia, ktorá musí mať zákonom ustanovený mechanizmus svojho konania, pretože bez fyzických osôb by ako fiktívna osoba nedokázala konať s tým, že konanie zákonom ustanovených fyzických osôb, ktoré konajú v mene právnickej osoby, sa právne považuje za konanie samotnej právnickej osoby. Ide teda fakticky o konanie fyzickej osoby, ktoré však táto fyzická osoba vykonáva v mene právnickej osoby. Ak má byť páchatel'om osoba oprávnená robiť v mene právnickej osoby majetkové dispozície, nemôže byť zároveň aj osobou, ktorá je v omyle a spáchanie trestného činu podvodu v takýchto prípadoch neprichádza do úvahy. Obvinený preto vytkol súdu, že založil vinu obvineného na tom základe, že ako štatutárny zástupca spoločnosti Revúcka rozvojová, a.s., mal uviesť do omylu sám seba ako riaditeľa Revúckej medicínsko - humanitnej, n. o., a to neposkytnutím sponzorského daru - diagnostických prístrojov.

Obvinený zároveň dospel k záveru, že súd skutok nesprávne právne posúdil v súvislosti s porušením zákonných povinností obvineného ako riaditeľa neziskovej organizácie poskytujúcej všeobecne prospešné služby, konkrétne vo vzťahu ku konfliktu záujmov a vo vzťahu k zasiahnutiu do pôsobnosti

ostatných orgánov neziskovej organizácie, pretože obvinený nemal také zákonné povinnosti, ktoré by bol porušil konaním uvedeným v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa.

Obvinený poukázal na ustanovenia zák. č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách, podľa ktorých je riaditeľ štatutárny orgán, ktorý riadi činnosť neziskovej organizácie a koná v jej mene samostatne a rozhoduje o všetkých záležitostiach neziskovej organizácie, ak nie sú zákonom, zakladacou listinou alebo štatútom vyhradené do pôsobnosti iných orgánov. V trestnej veci obvineného však rozhodnutie správnej rady, ani štatút a ani zakladacia listina neobmedzili právo obvineného ako riaditeľa konať v mene neziskovej organizácie. Je preto podľa obvineného nesprávne spájať legitímnosť konania obvineného so zákazom konkurencie v zmysle § 27 zák. č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách a so zasahovaním do vplyvu správnej rady na konanie riaditeľa neziskovej organizácie.

Súd prvého stupňa sa podľa obvineného dopustil aj nesprávneho použitia ustanovenia § 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka upravujúceho rozvázovaciú podmienku právnych úkonov a ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka majúceho vplyv na právnu kvalifikáciu skutku. Pokiaľ by bol prvostupňový súd v právnom posúdení rozvázovacej podmienky dôsledný, dospel by k záveru, že žiadna zo zmlúv nevznikla (nevznikol by z nájomnej zmluvy záväzok darcu darovať čokoľvek na rozvoj lekárstva v Revúcej a nevzniklo by korelujúce právo poškodeného očakávať od darcu nejaký dar, ktorého neposkytnutím mal obvinený spáchať trestný čin) a ani záväzok obstarania diagnostických prístrojov pre neziskovú organizáciu nevznikol.

Dôležitý dôvod pre postup podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku videl obvinený v tom, že bol už dva krát spod obžaloby oslobodený, a to rozsudkom súdu prvého stupňa z 24. júla 2013, sp. zn. 7T 59/2012, a rozsudkom súdu prvého stupňa zo 6. novembra 2013, sp. zn. 7T 59/2012. Uvedené rozsudky boli zrušené senátom 3 To Krajského súdu v Banskej Bystrici z dôvodu arbitrárnosti uznesením z 25. septembra 2013, sp. zn. 3To 111/2013, a uznesením z 29. januára 2014, sp. zn. 3To 11/2014, ktorým odvolací súd zároveň v zmysle ust. § 325 Trestného poriadku nariadil, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá na prvostupňovom súde v inom zložení senátu, predovšetkým však nariadil zmenu predsedu senátu, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu nerešpektoval právne názory odvolacieho súdu. Následne súd prvého stupňa uznal obvineného nezákonným rozsudkom z 22. októbra 2014, sp. zn. 7T 59/2012, za vinného, ktorý senát odvolacieho súdu 3 To fakticky potvrdil zamietnutím odvolania podľa ust. § 319 Trestného poriadku.

Všetky rozhodnutia odvolacieho súdu a posledné rozhodnutie súdu prvého stupňa sú charakteristické svojou arbitrárnosťou a nedostatočným odôvodnením vo vzťahu k argumentácii obhajoby, v dôsledku čoho bolo opakovane porušené právo obvineného na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čím je podľa obvineného daný dôležitý dôvod na prikázanie veci inému súdu toho istého druhu a stupňa mimo územný obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca, ktorý vo svojom písomnom vyhotovení z 13. augusta 2015 navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku a dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

K obvineným tvrdenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku prokurátor uviedol, že obvinený naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., najmä z hľadiska spôsobenia značnej škody na majetku neziskovej organizácie Revúcko medicínsko - humanitnej, n. o., Revúca, až po roku 2005, kedy z daru určeného pre neziskovú organizáciu zakúpil prístroje a tieto prenajímal v podstate až do roku 2010, čím mal takýmto podvodným spôsobom vylákať od Revúcko medicínsko - humanitnej, n. o., Revúca, sumu 80 074,25 Eur, čo predstavuje značnú škodu na majetku v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. a z tohto dôvodu bolo konanie obvineného právne kvalifikované za účinnosti Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/

Trestného zákona. Obvinený sofistikovane prostredníctvom peňažných prostriedkov získaných z daru a následne prenajímaním zakúpených medicínsko - diagnostických prístrojov, ktoré sa stali vlastníctvom spoločnosti obvineného, vylákal od neziskovej organizácie v rokoch 2005 až 2010 viac ako 80 000 Eur a neoprávnené získaným darom v prospech spoločnosti Revúcka rozvojová, a.s., Revúca, obvinený získal ešte v rokoch 2005 až 2010 ďalší prospech na úkor neziskovej organizácie.

K argumentácii obvineného, že v prípade skutkovej podstaty trestného činu podvodu nie je možné uviesť do omylu právnickú osobu, prokurátor uviedol, že obvinený nepodviedol sám seba, ale dopustil sa podvodného konania voči neziskovej organizácii, v ktorej zastával funkciu riaditeľa, pričom o jeho aktivitách v súvislosti s darom pre neziskovú organizáciu neoboznámil správnu radu, ktorej bol prioritne za svoju činnosť priamo zodpovedný. Obvinený ako riaditeľ zodpovedal správnej rade, ktorej členovia neboli informovaní o podvodných aktivitách obvineného a týmto bola nezisková organizácia uvedená do omylu a spôsobená jej priama majetková škoda.

Uviedol, že obvinený sa dopustil zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona tým, že sumu 99 581,76 Eur (3 000 000 Sk), ktorú poskytla spoločnosť Revomed, s.r.o., prostredníctvom Revúckej rozvojovej, a.s., Revúca, neziskovej organizácii ako dar, nepreviedol a obsah nájomnej zmluvy zatajil pred vedením a členmi správnej rady neziskovej organizácie a za darovanú sumu patriacej neziskovej organizácii nakúpil diagnostické prístroje a tieto jej za bežné nájomné prenajal, čím jej spôsobil priamu značnú majetkovú škodu. Svedok Dr. E. J. ako konateľ spoločnosti Revomed, s.r.o., uviedol, že dar bol poskytnutý neziskovej organizácii ako protihodnota za to, že spoločnosti Revomed, s.r.o., boli poskytnuté priestory do prenájmu na podnikanie - budova lekárne, ktorá patrila neziskovej organizácii a nie spoločnosti Revúcka rozvojová, a.s., Revúca. Obvinený konal v rozpore s nájomnou zmluvou ako aj zmluvou o poskytnutí daru, keď za peňažné prostriedky z vôle spoločnosti Revomed, s.r.o., určené neziskovej organizácii nakúpil prístroje, ktoré následne v rokoch 2005 až 2010 prenajímal neziskovej organizácii, pričom nájom predstavoval sumu prevyšujúcu 80 000 Eur.

Podľa prokurátora Správna rada neziskovej organizácie nemala vedomosť o zmluve o poskytnutí finančného daru uzavretej medzi spoločnosťou Revomed, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom a Revúckou rozvojovou, a.s., Revúca, a ani o nájomnej zmluve uzavretej medzi spoločnosťou Revomed, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom a Revúckou medicínsko - humanitnou, n. o., Revúca a o existencii týchto zmlúv sa členka správnej rady Ing. N. dozvedela až ako riaditeľka neziskovej organizácie a o poskytnutí finančného daru nevedela ani účtovníčka K. H. a nájomná zmluva nebola ani vedená v registri zmlúv neziskovej organizácie.

K dovolaniu obvineného sa písomne podaním zo 14. septembra 2015 vyjadrila aj Nemocnica s poliklinikou, n. o., Revúca. Uviedla, že súd sa dostatočne zaoberal v rámci dokazovania právnym posúdením veci a nie je ani daný dôvod na prikázanie veci inému súdu toho istého druhu a stupňa mimo územný obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu dňa 23. septembra 2015 primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie podal prostredníctvom svojho obhajcu.

Dovolací súd o dovolaní rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože dospel k záveru, že nie je naplnený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku.

Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku zdôrazňuje, že rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Dovolací súd nepredstavuje tretiu inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený, bez ďalšieho, prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že okresný súd už dvakrát oslobodil obvineného spod obžaloby pre predmetný skutok (rozsudok Okresného súdu Revúca z 24. júla 2013, sp. zn. 7T 59/2012 (č. l. 546 spisu), rozsudok Okresného súdu Revúca zo 6. novembra 2013, sp. zn. 7T 59/2012 (č. l. 587 spisu), avšak tieto rozsudky boli krajským súdom zrušené v rámci konania o odvolaniach.

Ako právne pochybný sa obvinenému javí záver súdov prvého a druhého stupňa, že obvinený na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čím spáchal trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., za čo Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. stanovuje trestnú sadzbu na tri až desať rokov, pričom obvinený je toho názoru, že skutok mal byť právne posúdený podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., v znení neskorších predpisov, za čo tento zákon č. 140/1961 Zb. stanovuje trestnú sadzbu na dva až osem rokov.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v posudzovanej veci skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený Ing. K. F., MPH., právoplatne uznaný za vinného a konanie obvineného bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva podľa Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. (§ 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/).

Pokiaľ ide o správnosť aplikácie Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., v trestnej veci obvineného, dovolací súd poukazuje na rozhodnutie trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2012, podľa ktorého trestné činy trvacie, trestné činy pokračovacie a trestné činy hromadné sa posudzujú ako činy spáchané za účinnosti nového zákona, ak sa časť konania uskutočnila za účinnosti nového zákona a pokiaľ by toto konanie bolo trestným činom aj podľa skoršieho zákona.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. účinného od 1. januára 2006 kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom alebo prepadnutím veci.

Bez toho, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu alebo ho nejako menil, čo mu ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nedovoľuje, už zo samotnej skutkovej vety v rozsudku súdu prvého stupňa a z porovnania skutkových podstat trestného činu podvodu účinnej do 31. decembra 2005 a účinnej od 1. januára 2006 je zrejmé, že ide o fakticky totožnú skutkovú podstatu trestného činu podvodu uvedenú tak v Trestnom zákone č. 140/1961 Zb. ako aj Trestnom zákone č. 300/2005 Z.z. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že Trestné zákony ustanovujú ako predpoklad naplnenia základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu rozdielnu výšku škody, a to vzhľadom na skutočnosť, že obvinený spôsobil škodu značnú (teda nie len nepatrnú alebo malú), ktorú upravuje tak Trestný zákon č. 140/1961 Zb. v ust. § 250 ods. 4 písm. b/ a rovnako Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. v ust. § 221 ods. 3 písm. a/. Bola preto splnená podmienka, že konanie obvineného bolo trestným aj podľa skoršieho Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Je potrebné zdôrazniť, že v trestnej veci obvineného išlo o trváci trestný čin, ktorého časť konania sa uskutočnila za účinnosti Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., a preto bola náležitá aplikácia nového Trestného zákona.

Podpísaním odplatnej nájomnej zmluvy č. 1/2005 z 2. augusta 2005 (č. l. 169 spisu) a odplatnej nájomnej zmluvy č. 3/2005 z 2. augusta 2005 (č. l. 177 spisu) k diagnostickým prístrojom, ktoré nadobudli účinnosť dňom podpisu zmlúv, teda za účinnosti Trestného zákona č. 140/1961 Zb., bola nezisková organizácia Revúcko medicínsko - humanitná, n. o., uvedená do omylu, keď obchodná spoločnosť REVOMED, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom, bezodplatne darovacou zmluvou prenechala prostredníctvom Revúckej rozvojovej, a.s., dar vo výške 99 581,76 Eur (3 000 000 Sk) neziskovej organizácii, za ktoré mali byť nakúpené diagnostické prístroje pre neziskovú organizáciu bez akéhokoľvek protipľnenia, čím vzniklo obohatenie Revúckej rozvojovej, a.s., a škoda na strane neziskovej organizácie platením nájomného počas celej doby platnosti a účinnosti nájomných zmlúv, teda aj za účinnosti nového Trestného zákona č. 300/2005 Z.z.; bol tak vyvolaný protiprávny stav, ktorý bol udržiavaný predovšetkým za účinnosti nového Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., existenciou (trvaním) týchto nájomných zmlúv a uzatváraním ďalších nájomných zmlúv (nájomná zmluva č. 5/2006 z 2. januára 2006, č. l. 184 spisu), počas ktorého obdobia bol dotknutý trváci trestný čin stále páchaný, a to až do odstránenia protiprávneho stavu - zániku záväzkových vzťahov z titulu nájomných zmlúv. Na jednej strane nezisková organizácia bola naďalej uvádzaná do omylu, čím v konečnom dôsledku vznikla značná škoda a na strane druhej pretrvávalo protiprávne obohatenie akciovej spoločnosti, a to za účinnosti nového Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., preto súd skutok správne právne kvalifikoval podľa nového Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. a uložil obvinenému trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe uvedenej v § 221 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z.

K námietke obvineného, že do omylu pri skutkovej podstate trestného činu podvodu nemožno uviesť právnickú osobu, ale len fyzickú osobu, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že aj právnickú osobu možno uviesť do omylu prostredníctvom uvedenia do omylu fyzickej osoby, ktorá je oprávnená tvoriť vôľu právnickej osoby a prejavovať ju navonok, teda rozhoduje a koná v jej mene, môže ísť aj o osobu, ktorá je členom štatutárneho alebo iného orgánu právnickej osoby (rozhodnutie č. 22 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2015), čím nezisková organizácia Revúcka medicínsko - humanitná, n. o., Revúca, ako právnická osoba, ktorá prejavovala vôľu uzavrieť sporné nájomné zmluvy k diagnostickým prístrojom prostredníctvom riaditeľa neziskovej organizácie - obvineného Ing. K. F., MPH., bola preto jednoznačne uvedená do omylu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nezaoberal námietkou obvineného, že ako riaditeľ neziskovej organizácie nemal povinnosti, ktoré by bol porušil svojim konaním, a to z dôvodu, že Najvyšší súd

Slovenskej republiky by uvedeným postupom skúmal správnosť a úplnosť skutkového stavu veci, čo mu ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nedovoľuje. V danom prípade by išlo o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech, čo je neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky záverom konštatuje, že správne právne posúdeniu predmetného skutku zodpovedá výrok rozhodnutia o vine a treste rozsudku Okresného súdu Revúca.

Obvinený sa zároveň dovolaním domáhal, aby po zrušení napadnutého rozhodnutia súdu vec bola prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa mimo územný obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 388 ods. 2 Trestného poriadku).

Dovolací súd dovolanie obvineného odmietol, k akceptácii jeho návrhu na postup podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku teda nebol daný žiadny dôvod.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného Ing. K. F., MPH., na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.